

РЕШЕНИЕ

№ 11190

гр. София, 22.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1580** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Ш. (А. S.), гражданин на И., чрез адвокат В. И., с посочен адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, офис 415 срещу единен формуляр за анулиране на издадена виза тип „D“ от 18.12.2025 г. на Завеждащ консулската служба при Посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И..

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби. Инвокират се доводи за това, че анулирането на вече издадена виза тип „D“ пречатства упражняването на права, предоставени от правото на Европейския съюз, в частност на Директива 2011/98/ЕС, относно единната процедура за издаване на разрешение за пребиваване и работа. Твърди се, че спорът следва да бъде разгледан при спазване на изискванията за ефективна съдебна защита, съгласно чл. 47 от Хартата на основните права на ЕС, включително правото на достъп до съд, който да осъществи контрол за законосъобразност на оспорения административен акт. Соочи се, че в актът, с който е анулирана издадената вече виза, липсва точно описание на фактическите предпоставки, дали възможност на административния орган да постанови оспорения акт. Не е посочено, какви точно основни документи липсват за доказване на целта на заявения престой в Б.. Не са посочени и данните за основателни съмнения за изпълнение на изискванията на ЗЧРБ, сочещи, че чужденецът би могъл да използва страната за вторична миграция към страните от Европа.

Оспореният акт засяга и правата на работодателя, при който А. Ш. е следвало да работи, във връзка издаденото му вече разрешение за достъп до пазара на труда, както и че създава

несигурност и непредвидимост в правните последици.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и не се представлява. От пълномощника му адвокат И. са постъпили писмени бележки, в които жалбата се поддържа. Към изложените вече аргументи се прибавя и твърдението, че за чужденецът е било осигурено жилище, в което да бъде настанен по време на престоя му в страната.

Ответникът не се явява и не се представлява. От пълномощника му юрист А. е представено писмено становище, в което жалбата се оспорва. Твърди се, че в случая визата може да бъде анулирана, след представено мотивирано становище на Държавна агенция „Национална сигурност” и че безспорно не са представени доказателства за целта на планирания престой. Позовава се на съдебна практика на АССГ. Сочи се, че правото на достъп до територията на дадена страна не е субективно право и че държавните членки са запазили своя суверенитет в областта на миграцията и визовия режим.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С писмо рег. № 536400-91137 от 13.10.2025 г. Дирекция „Миграция” – МВР е уведомила „Бира Бикс София” ООД и Директора на Дирекция „К. отношения”, М., че за двадесет лица, граждани на И., между които и А. Ш., има предоставен достъп да пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно становище на Агенцията по заетостта, за срок от три години. Лицата следва до 20 дни от получаване на това съобщение да подадат документи за издаване на виза тип „D”.

Със заявление, подадено на 19.11.2025 г. в посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И., А. Ш., е кандидатствал за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Към заявлението са представени следните документи: 1. паспорт на А. Ш., издаден от компетентните индийски власти, 2. Полица за сключен договор за медицинска пътна застраховка за периода 26.12.2025 г. до 25.12.2026 г., с лимит на покритие 20 000 щатски долара, 3. Трудов договор, сключен между „Бира Бикс София” ООД и А. Ш., съгласно който последният е назначен на длъжност помощник в кухня, с място на изпълнение на длъжността, [населено място], [улица]. Договорът влиза в сила след издаване на единно разрешение за пребиваване и работа на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Работодателят се задължава да осигури жилищно настаняване на работника. 4. Нотариално заверена декларация, подписана от Г. Г., видно от която, същият се съгласява четирнадесет лица, граждани на И., между които и А. Ш. да бъдат настанени по време на престоя им в Б., в притежавано от него жилище, находящо се в [населено място], област С., [улица], 5. Сертификат за липса на криминални прояви на А. Ш., издаден от компетентните власти на И..

Разглеждайки подаденото заявление, компетентният административен орган е намерил, че са налице предпоставките за издаване на виза тип „D”, поради което на лицето е издадена виза № [ЕИК] със срок на валидност от 27.12.2025 г. до 26.06.2026 г.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу, само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от Закона за чужденците и Заповед № 7/22.02.2024 г. на посланика на Република Б. в гр. Ню Д., И., с която С. П., нотифициран втори секретар, Завеждащ Консулска Служба при посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И., е определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ, анулиране или отмяна на визи.

Като доказателство по делото е прието писмо № М-1881 от 25.02.2026 г., подписано от

Заместник-председателя на Държавната агенция „Национална сигурност“ (ДАНС). По повод на проведена съгласувателна процедура във връзка с подадено от А. Ш. (А. S.), гражданин на И., заявление за издаване на виза тип „D“, апликантът не е идентифициран като заплаха за националната сигурност, поради което е изразено положително становище за издаването на исканата виза.

Кандидатът е имал вече издавана виза със срок на валидност 45 от 04.03.2025 г. до 04.05.2025 г. Същият е влязъл в страната на 09.04.2025 г. и е напуснал 02.04.2025 г.

С писмо № КОВ-19-00-941/09.12.2025 г. до Посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И., на началник на отдел „НВЦ“, в дирекция „КО“, при М., е разпоредено анулирането на вече издадени визи на седем граждани на И., между които и А. Ш., поради това, че при допълнителна проверка е установено, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на престоя на тези лица в Република Б. и че са налице основателни съмнения за формално изпълнение на изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната и вторична миграция към страните от З. Европа.

Въз основа на това писмо е издаден и оспорения единен формуляр за анулиране на издадена виза тип „D“ от 18.12.2025 г. на Завеждащ консулската служба при Посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И..

При оспорването по административен ред пред по-горестоящия орган, същият в лицето на началник на отдел „НВЦ“, го е потвърдил, видно от писмо № КОВ-55-26-5/13.01.2026 г.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Няма данни, за точната дата на връчване на решението на горестоящия орган на пълномощника на А. Ш., адвокат И., поради което следва да се приеме, че подадената с КЕП, директно в АССГ жалба на 27.01.2026 г. (вх. № 3031) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният формуляр за анулиране на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. В настоящия случай административният акт е подписан от С. П., нотифициран втори секретар, Завеждащ Консулска Служба при посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И., оправомощен със Заповед № 7/22.02.2024 г. на посланика на Република Б. в гр. Ню Д., И., да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ, анулиране или отмяна на визи, по образец съгласно приложение № 7 и № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

По силата на чл. 16, ал. 5 от ЗЧРБ, Министерството на външните работи и дипломатическите и консулските представителства могат да анулират издадена виза, да намалят броя на разрешените влизания или срока на пребиваване при неизпълнение на изискванията на този закон и по ред, определен с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

В НУРИВОВР не са предвидени конкретни предпоставки за анулиране на виза, но по аргумент на

чл. 34, ал. 1 от този подзаконов нормативен акт, може да се приеме, че издадена вече виза на чужденец се анулира, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За анулирането се съставя формуляр по образец, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - липсват основни документи, потвърждаващи целта на престоя на тези лица в Република Б. и че са налице основателни съмнения за формално изпълнение на изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната и вторична миграция към страните от З. Европа“.

В разглеждания казус е безспорно, че на А. Ш. е издадена виза тип „D“ №[ЕИК] със срок на валидност от 27.12.2025 г. до 26.06.2026 г., на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Т.е. компетентният административен орган в съответното българско дипломатическо или консулско представителство е преценил, че по отношение на този чужденец са били налице предпоставките за издаване на виза и същевременно са липсвали ограниченията по чл. 10 от ЗЧРБ.

Издадената виза на А. Ш. е анулирана, само въз основа на писмо № КОВ-19-00-941/09.12.2025 г. до Посолството на Република Б. в гр. Ню Д., И., на началник на отдел „НВЦ“, в дирекция „КО“, при М., с което е разпоредено анулирането на вече издадени визи на седем граждани на И., между които и А. Ш., поради това, че при допълнителна проверка е установено, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на престоя на тези лица в Република Б. и че са налице основателни съмнения за формално изпълнение на изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната и вторична миграция към страните от З. Европа.

В оспорения акт буквално и дословно са посочени описаните в писмото фактически предпоставки.

Анализът на събраните доказателства, направен в контекста на цитираните правни разпоредби, не дава възможност на настоящият съдебен състав да се съгласи с мотивите, изложените в оспорения административен акт по следните съображения.

Основанията за издаване на виза за дългосрочно пребиваване са изложени в нормата на чл. 24и от ЗЧРБ, а документите, които следва да се приложат са описани в ЗЧРБ и правилника за прилагането му.

В разглеждания казус е безспорно, че работодателят „Бира Бикс София“ ООД има сключен валиден трудов договор с А. Ш., описан подробно по-горе.

Видно от писмо рег. № 536400-91137 от 13.10.2025 г. Дирекция „Миграция“ – МВР е уведомила „Бира Бикс София“ ООД и Директора на Дирекция „К. отношения“, М., че за двадесет лица, граждани на И., между които и А. Ш., има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно становище на Агенцията по заетостта, за срок от три години. Лицата следва до 20 дни от получаване на това съобщение да подадат документи за издаване на виза тип „D“.

Тоест в разглеждания казус, във връзка с подаденото заявление от работодателя „Бира Бикс София“ ООД, по отношение на издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на А. Ш., е проведена успешна съгласувателна

процедура и на чужденецът е предоставен достъп до пазара на труда.

На А. Ш. е осигурено настаняване, в притежавано от работодателя жилище.

Заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", заедно с приложенията към тях документи са изпратени за становище на ДАНС, която съгласно чл. 41, ал. 1, т. 2 от ЗДАНС, осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република Б., като дава становища по молби за издаване на разрешения за продължително, дългосрочно и постоянно пребиваване и на визи и включва чужденци в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по Закона за чужденците в Република Б..

В случая ДАНС е изразила положително становище, по отношение на издаването на виза тип „D“ на А. Ш..

Без съмнение, според чл. 4, ал. 1, т. 14 от ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република Б., териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, свързани с миграционни процеси.

При така събраните доказателства, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо е следвало да бъде анулирана вече издадената на кандидата виза, какви точно документи, потвърждаващи целта на престоя на тези лица в Република Б. липсват и на какво се базират основателните съмнения за формално изпълнение на изискванията на ЗЧРБ и НУРИВОВР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната и вторична миграция към страните от 3. Европа.

Безспорно мотивите на административния акт имат за цел да обективират волята на неговия издател, както и обстоятелствата, обосноваващи постановяване на акт с определено съдържание. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, административният орган може да откаже издаването на краткосрочна виза, когато гражданинът на третата страна не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит и когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложенията документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване. Настоящият съдебен състав счита, че в случая липсват конкретни фактически основания за издаване на акта, които да са относими към разглеждания казус, в контекста на приложенията към заявлението доказателства, с което е нарушена императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Не е налице извършване на фактически и правен анализ на представените от заявителите документи и липсва каквото и да е логическа обосновка на направените изводи, базирана на конкретни фактически предпоставки.

Съдебната практика по този вид спорове е непротиворечива и категорично изисква посочване в административния акт на конкретни фактически основания и данни за обсъждането на относимите към апликанта правнорелевантни факти и обстоятелства, поради които е постановен съответният отказ. Цитираните законови норми на чл. 10, ал. 1, т. 17 и чл. 24 от ЗЧРБ (независимо, че последното основание не изрично упоменато в оспорения отказ) са общо и бланкетно формулирани. При постановяване на административния акт неговият издател е задължен да изпълни с конкретно съдържание визираните нормативни текстове, като следва да формулира ясно и недвусмислено

относимите факти, които касаят заявителя, а не такива по принцип. Такава е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа. Освен това в случая е безспорно установено, че в настоящата хипотеза не става въпрос за съображения, които засягат националната сигурност. В този смисъл е и константната практика на Върховния Административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

За пълнота следва да се отбележи, че на оспорвания вече е била издадена виза през 2025 г. и същият е влязъл в страната в рамките на срока на разрешението, като е напуснал също в този срок, т.е. не са налице никакви обективни данни, че той има намерение да остане на територията на страна или че ще използва визата за да може незаконно да се установи в друга страна от ЕС.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният административен акт следва да бъде отменен, с което би се възстановило първоначалното правно положение на чуждестранния гражданин, а именно, би се валидирала вече издадената му виза №[ЕИК] със срок на валидност от 27.12.2025 г. до 26.06.2026 г.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорвания, чрез процесуалния си представител не е поискал присъждането на такива, съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Ш. (А. С.), гражданин на И., чрез адвокат В. И., единен формуляр за анулиране на издадена виза тип „D“ от 18.12.2025 г. на Завеждащ консулската служба при Посолството на Република Б. в гр. Нью Д., И..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..